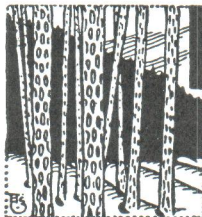

Iakttagelser över fågellivet i Landskrona- trakten under den stränga vintern 1929.

Av

Bertil Hanström.

(Med 2 planscher.)

den över en mil breda Lundåkrabukten, som sträcker sig från Landskrona stad i norr mot Barsebäck i söder, bruka massvis av flyttande simfåglar tillbringa vintern. Djupet är här nämligen på de flesta ställen mycket ringa, så att svanar och gräsänder lätt nog nå ned att rota med näbben i slammet. Dykänder hålla också gärna till i Lundåkrabukten, även om de på grund av sin dykför- måga ej äro så beroende av djupet som svanar och gräsänder. Företrädesvis de senare arterna är det därför, som komma att bli lidande, när de naturliga foderplatserna under stränga vintrar frysa till, och Lundåkrabukten hör just till de delar av Öresund, som allra tidigast isbeläggas. Under vanliga vintrar torde den period, under vilken fåglarna äro avstängda från att skaffa sig föda på de gamla kända lokalerna, ej vara så lång, att den har något att betyda för dessa tydligen ganska härdiga djur, men sådana särskilt stränga vintrar, som under sista decenniet tyckas förekommit oftare än förr, ha varit mycket påfrestande för fågelbeståndet i Öresund. Man tycker det borde vara lätt nog för så pass uthålliga flygare som svanar och änder att från det isbelagda Sundet förflytta sig till öppna farvatten längre mot väster och sydväst, i all synnerhet som ju t. ex. sångsvanen utsträcker sina flyttningsfärder ända ned